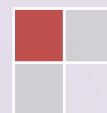

2017

*Збірник наукових статей
за матеріалами III Всеукраїнської
науково-практичної конференції*

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
СИСТЕМ В УМОВАХ
ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ
ЕКОНОМІКИ»
13 – 14 квітня 2017 р.**

**ЧАСТИНА 2
Секції 3, 4, 5**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Інститут модернізації змісту освіти

Національна металургійна академія України

Українська інженерно-педагогічна академія

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

(Навчально-науковий інститут інформаційних та соціальних технологій)

Тернопільський національний економічний університет

***Збірник наукових статей
за матеріалами III Всеукраїнської науково-практичної
конференції***

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ В УМОВАХ
ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ»**

13-14 квітня 2017 р.

м. Дніпро

Лист МОН України від 06.03.2017 №1/9-125

УДК 330.111.66:316.422

Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки: Збірник наукових статей за матеріалами III Всеукраїнської науково-практичної конференції (13 – 14 квітня 2017 р.). Частина 2. – Дніпро: НМетАУ, 2017. – 644 с.

У збірнику містяться матеріали доповідей III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки» (13-14 квітня 2017 р.). Для науковців, викладачів, фахівців-практиків, студентів економічних спеціальностей

Програмний комітет конференції:

Ковальчук К.Ф., д.е.н., професор, декан факультету економіки та менеджменту Національної металургійної академії України

Прохорова В.В., д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та організації діяльності суб'єктів господарювання Української інженерно-педагогічної академії

Журавльова Т.О., к.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин Навчально-наукового інституту інформаційних та соціальних технологій Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

Кириленко О.П., д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів ім. С.І. Юрія Тернопільського національного економічного університету

Сокиринська І.Г., к.е.н., доцент, завідувач кафедри фінансів Національної металургійної академії України

Мушнікова С.А., к.е.н., доцент кафедри фінансів Національної металургійної академії України

Божанова О.В., к.е.н., доцент кафедри фінансів Національної металургійної академії України

Сорокіна О.В. к.е.н., доцент кафедри фінансів Національної металургійної академії України

За додержання норм авторського права, достовірність наведених фактичних даних, посилань на джерела, імена та назви несе відповідальність автор матеріалів.

© Національна металургійна академія України, 2017

Секція 4

МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

<i>Бабенко В., науковий керівник Сокиринська І.Г. АВС-аналіз як інструмент раціонального управління та оптимізації запасів.....</i>	301
<i>Безверхня Ю.В. Контролінг в умовах глобалізації: управлінський аспект.....</i>	307
<i>Бержанір І.А., Скиба А.І. Напрями вдосконалення обліку розрахунків з постачальниками і підрядниками.....</i>	311
<i>Бігарі Л.І., науковий керівник Ліба Н.С. Місце внутрішнього контролю інвестицій в загальній системі управління підприємством...</i>	314
<i>Бігун У.В. Принципи узгодження економічних інтересів суб'єктів енергоринку у процесі інтеграції з ЄС.....</i>	320
<i>Бідзіля І., науковий керівник Максименко Д.В. Інформаційна база управлінського обліку.....</i>	324
<i>Бобалік К.О, науковий керівник Ліба Н.С. Облікова інформація як основа задоволення сучасних потреб управління.....</i>	328
<i>Бондар Ю.А. Стандартизація та аудит в системі управління організацією.....</i>	333
<i>Ведмідь О.Г., науковий керівник Бондарчук Н.В. Теоретичні аспекти обліку доходів.....</i>	338
<i>Гайдаєнко О.М. Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації рівня фінансового ризику.....</i>	342
<i>Гільорме Т.В., Єлісєєв Є.Ю. Удосконалення методики обліку виплат працівникам.....</i>	347
<i>Гордєєва-Герасимова Л.Ю. Вплив інвестицій на економіку регіонів та ключові напрямки їх подальшого впровадження.....</i>	352
<i>Грибовська Ю.М., Савченко А.М. Використання нерозподіленого прибутку підприємства.....</i>	357
<i>Грибовська Ю.М. Фінансові інструменти: визнання та оцінка за МСФЗ.....</i>	361
<i>Гриценко О.М. Необхідність оперативного обліку в системі управління вітчизняних суб'єктів господарювання.....</i>	367
<i>Данилова В.Є., Гільорме Т.В. Проблемні питання щодо обліку переоцінки основних засобів на промисловому підприємстві.....</i>	371
<i>Даниш Н.І., Турок М.М., науковий керівник Максименко Д.В. Методи обліку витрат і калькулювання собівартості продукції.....</i>	374
<i>Довбня С.Б., Чабанець Т.М. Методичний інструментарій діагностики результативності діяльності підприємства.....</i>	378
<i>Дубовик С.Г. Результативність діяльності підприємства.....</i>	382
<i>Єгорова О.В. Методика економічного аналізу якості продукції.....</i>	386
<i>Єрмолаєва М.В., Лега І.А. Відображення інформації про розрахунки за кредитами банку у фінансовій звітності.....</i>	390
<i>Журавель Ю.В., Старик Р.Я. Стратегічне планування.....</i>	395

2. Кокинз Г. Управление результативностью. Как преодолеть разрыв между объявленной стратегией и реальными процессами / Гэри Кокинз; Пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 315 с.

3. Лепейко Т. І. Теоретико-методичні засади управління підприємством: забезпечення гнучкості [текст] : монографія / Т. І. Лепейко ; Укр. інж.-пед. акад. – Х.: [б. в.], 2012. – 220 с.

Єгорова О.В., к.е.н., доцент
доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень
Полтавська державна аграрна академія
ehorova@yandex.ru

МЕТОДИКА ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Якість продукції сучасна економічна термінологія здебільшого визначає як сукупність властивостей продукції та можливість задовольняти певні вимоги споживачів відповідно з її призначенням. Існують різні класи характеристик якості продукції, такі як: фізичні (механічні, електричні, біологічні, хімічні); органолептичні (пов'язані з органами чуття людини); ергономічні (характеристики фізіологічні або пов'язані з безпекою людини); функціональні (максимальна швидкість літака) тощо [5].

З метою упорядкування термінології у сфері якості Міжнародною організацією з стандартизації (ISO) був розроблений стандарт ISO 9000:2000, який був прийнятий в Україні як ДСТУ ISO 9001:2009 «Система управління якістю. Вимоги». Найбільш використовуваною на українських підприємствах є система управління якістю HACCP (Система аналізу небезпечних чинників і критичних точок контролю (HACCP «Hazard Analysis and Critical Control Point»)), яка дозволяє виробляти безпечну продукцію шляхом ідентифікації і контролю небезпечних чинників. [3, 4]

Необхідно підкреслити, що управління якістю не є ізольованим видом діяльності відділу технічного контролю або управління якістю. Щоб бути ефективним, цей процес повинен охоплювати операції всіх відділів, включаючи ті, які займаються маркетингом, проектно-конструкторськими розробками,

технологією, виробництвом, пакуванням, диспетчеризацією і транспортуванням. Фактично, управління якістю повинно охоплювати всі аспекти та етапи господарської діяльності.

Управління якістю продукції неможливе без своєчасного аналізу не лише технічного, але й економічного аспекту її забезпечення. Для підприємств важливо розуміти вимоги споживачів, аналізувати вплив рівня якості продукції на результати її реалізації. При цьому в аналізі використовують сукупність методичних прийомів, доцільність використання яких в кожному дослідженні вирішується залежно від його об'єкта, змісту досліджуваної проблеми, мети і завдань, умов проведення дослідження та ресурсів, які є в наявності.

Для дослідження якості продукції економічний аналіз використовує загальнонаукові методи:

1) для збирання та накопичення інформації даних – емпіричні методи: спостереження, опитування, метод експертних оцінок, експеримент;

2) для узагальнення та аналізу інформації – теоретичні та теоретико-емпіричні методи: порівняння, формалізація, конкретизація, моделювання, ідеалізація, абстрагування, аналіз, синтез, індукція, дедукція логічний метод (містить елементи аксіоматичності та гіпотетичності), історичний метод тощо.

Основні конкретно наукові методичні прийоми, що застосовуються в економічному аналізі якості продукції: динамічний, трендовий, структурний, аналіз відносних показників (коефіцієнтів), міжгосподарський порівняльний аналіз, економіко-статистичні методи (аналітичні групування, індексний, дисперсійний, кореляційно-регресійний аналіз, компонентний аналіз), ABC-аналіз, функціонально-вартісний аналіз (**ActivityBasedCosting**).

Аналіз якості продукції ґрунтується на дослідженні системи показників, серед яких виділяють загальні, індивідуальні і непрямі показники якості.

Індивідуальні показники якості продукції характеризують одну з її властивостей:

– вміст корисних речовин або шкідливих домішок (у % до загального обсягу або ваги). Наприклад, під час аналізу виробництва молока досліджують

жирність (частку жиру у загальній масі молока), вміст білка, кислотність тощо;

– надійність. Її характеризують довговічність, безвідмовність при експлуатації, строк служби (використання, споживання), гарантійний термін роботи, кількість і вартість гарантійних ремонтів у розрахунку на одиницю продукції; наявність реклаमाцій, їхні кількість і вартість;

– технологічність (трудомісткість, енергомісткість);

– естетичність;

– свіжість (є визначальним показником якості продуктів харчування).

В економічному аналізі здебільшого використовують загальні показники, які характеризують якість всієї виробленої продукції.

До узагальнюючих показників якості відносяться:

а) питома вага сертифікованої продукції, питома вага продукції, яка відповідає світовим стандартам та експортується. Найбільш узагальнюючий характер мають такі показники як частка в загальному обсязі випуску продукції, атестованої державними установами, та частка продукції, що одержала товарні знаки. Досить надійним показником якості є відповідність міжнародним стандартам. Своєрідним знаком якості може бути фірмовий знак відомих корпорацій, які вибороли славу виробників якісної продукції;

б) питома вага продукції вищої категорії якості. Сортність (у легкій, харчовій, хімічній та інших галузях промисловості) або марочність (у харчовій промисловості, виробництві будівельних матеріалів) використовують щодо продукції, в якій допускаються певні несуттєві відхилення деяких ознак, якостей від чинних стандартів і технічних вимог. Зважаючи на кількість сортів і співвідношення їх у загальному обсязі виробництва, визначають середній показник сортності;

в) питома вага продукції, яка забракована, та питома вага за рекламованої продукції (по якій пред'являлась претензія покупця з приводу неналежної якості, виявленої в період дії гарантійних зобов'язань, вимога про усунення недоліків, зниження ціни, відшкодування збитків (заподіяного збитку). В процесі аналізу визначають яка частина продукції псується та які втрати від

браку залежно від причин виникнення (через порушення технології, несправності устаткування, недосконалості організації виробництва або низьку кваліфікацію робітників), місцезнаходження, часу і винуватців. Особливу увагу потрібно аналізу прихованого браку, який з різних причин не відображається в облікових регістрах. Цей брак фігурує у вигляді якісної готової продукції і є причиною порушення в майбутньому ритму роботи і несподіваних збитків.

Брак продукції може бути виправним і невиправним, внутрішнім (виявлений на підприємстві) і зовнішнім (виявлений споживачами). Випуск браку веде до штрафів за неякісну продукцію, підвищення собівартості готової продукції, зменшенню обсягів товарної і реалізованої продукції, погіршенню показників прибутку і рентабельності. [1]

В окремих випадках як єдиний показник якості продукції використовують провідні часткові показники (калорійність харчів, міцність металів, теплотворність палива тощо).

Аналіз витрат на якість, здійснюють з урахуванням їх класифікації на корисні витрати, які пов'язані з попередженням дефектів, та збитки, які пов'язані з витратами на проведення оцінювання і з браком.

Отже, поліпшення якості виробленої продукції – одна із форм конкурентної боротьби з іншими виробниками аналогічної продукції, завойовування і утримання позицій на ринку. Високий рівень якості продукції сприяє підвищенню попиту, збільшенню обсягів продажу, суми прибутку тощо.

Список використаної літератури

1. Безродна С. М. Вплив якості на конкурентоспроможність продукції аграрних підприємств / С. М. Безродна, В. О. Лаготюк // Агросвіт. – 2016. – № 15-16. – С 32-35.

2. Буряк Р. І. Методика визначення рівня якості функціонування аграрних підприємств / Р. І. Буряк. // Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/5.2/58.pdf>.

3. Європейська організація з контролю якості (European Organization for Quality) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.eoq.org/contact.html>.

4. Європейський фонд управління якістю(EFQM) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.efqm.org>.

5. Сіменко І. В. Аналіз господарської діяльності: навч. посіб. / І. В. Сіменко, Т.Д. Косова, І.В. Гречина та ін. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 384 с.

*Єрмолаєва М. В., к.е.н., доцент
професор кафедри бухгалтерського обліку,
Лега І. А., магістр
Полтавська державна аграрна академія
E-mail: mv666@inbox.ru*

ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО РОЗРАХУНКИ ЗА КРЕДИТАМИ БАНКУ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

Господарська діяльність суб'єктів господарювання нерозривно пов'язана з інформаційним забезпеченням, найважливішою складовою якого є дані бухгалтерського обліку. Вагомою складовою фінансового стану суб'єкта господарювання є інформація про зобов'язання, їх динаміку зміни, що застосовується при оцінці фінансового стану підприємства. В сучасних умовах функціонування сільськогосподарських підприємств неможливо без такої складової зобов'язань, як кредитні ресурси. В бухгалтерському обліку суб'єктів господарювання вони представлені розрахунками з банком за довгостроковими кредитами та короткостроковими позиками [5].

Належна фіксація фактів здійснення розрахунків з банками за кредитами є невід'ємною складовою системи бухгалтерського обліку підприємств, яка побудована на основі документування та складання звітності.

Для отримання кредиту підприємство повинне надати певні документи, які умовно можна поділити на загальні (заява, картка зі зразками підписів перших осіб), установчі (свідоцтво про реєстрацію, статут, положення), фінансові документи та звітність (Баланс (Звіт про фінансовий стан), Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід), Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал, виписки із рахунків, довідки про попередні видані